

[Johs. Hansen.]

at vi for vort Vedkommende ikke kan medvirke dertil, men maa fraraade dets Gennemførelse.

Ragnhild Andersen: Som det fremgaar af den Mindretalsudtalelse, vort Parti sammen med Socialdemokratiet har føjet til Flertallets Indstilling, havde der været visse Omraader, hvor vort Parti kunde have ønsket, at Forslaget var gaaet videre, end det er. I Spørgsmaalet om de skattefrie Fradrag for Indkomster under 4 000 Kr. havde vi ønsket, at det havde været muligt ved denne Lejlighed at sætte disse skattefrie Fradrag i Vejret, ogsaa af Hensyn til de Betragtninger, vort Parti allerede gjorde gældende under Behandlingen i Gaar: at visse Indkomstgrupper, som f. Eks. gamle og Invaliderentyndere og ogsaa andre, gamle Pensionister, syge o. s. v. med smaa Indtægter, burde have deres skattefrie Fradrag forhøjet eller ført à jour med Prisudviklingen. Vi har imidlertid, selv om vi har dette Ønske, ikke fremsat Ændringsforslag ved denne Lejlighed; der har jo været meget lidt Tid og Mulighed for at komme ind paa en nøjere Drøftelse.

Det samme er Tilfældet med Børnefradraget, som vi ogsaa havde ønsket højere, end det er i Dag.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Hustruens Selverhverv gjorde vort Parti allerede i Gaar gældende, at Sambeskatningen burde ophæves, men vi er fuldt vel klar over, at Spørgsmaalet ikke kan ordnes paa en nem og smertefri Maade, men at det maa gennearbejdes i Skattekommissionen, og at man derfor maa afvente, hvilke Resultater den kommer til gennem sine Undersøgelser.

Med Hensyn til Størrelsen af Hustrufradraget er vi i hvert Fald ikke enige med det ærede Medlem Hr. Aksel Møller og ej heller i det Forslag, der er stillet som Ændringsforslag fra Det konservative Folkepartis Side. Vi deler ikke den Opfattelse, at man skal gaa op til et Fradrag paa Halvdelen af en Indtægt paa 8 000 Kr., idet vi mener, at man saa kommer til at give en forholdsvis større Lettelse for de højere Indtægter end for de smaa, selv om Regelen om Halvdelen af Indkomsten stadig skulde gælde, og det kan ikke være Hensigten med Lovforslaget. Vi deler heller ikke de Motiver, der ligger bag det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Betragtninger over, hvorfor man skal sætte Fradraget op til 4 000 Kr., idet det ærede Medlem jo flere Gange har gjort gældende, at det maa være Ønsket om i Dag at lokke Kvinderne ind paa Arbejds-

markedet, fordi vi har Brug for dem i Dag. Jeg tror, at ogsaa de Kvinder, der vilde faa Gavn af Fradraget paa de 4 000 Kr., vil faa en flov Smag i Munden ved Tanken om, at det kun er Hensigten at lokke dem ind i Dag for maaske i Morgen at tage Fradraget fra dem. Jeg mener, at det Forslag, der er Tale om i Dag, maa betragtes som en Retfærdighedshandling over for Kvinderne, som en vis à jour-Føring af de skattefrie Fradrag, der jo heller ikke er fulgt med Prisudviklingen.

Fra vort Partis Side havde vi ønsket visse Ændringer, maaske at forhøje Beløbet noget. Det store Flertal af Kvinder, der deltager i Produktionen, har jo i hvert Fald ikke Indkomster, der ligger over en 5 000—6 000 Kr.; jeg vil snarere tro, at det store Flertal af Kvinders Indkomster ligger mellem 4 000 og 5 000 Kr.

Vi har ogsaa diskuteret, hvad der maaske kunde have været endnu bedre, endnu mere retfærdigt, Spørgsmaalet om at gøre Fradraget til $\frac{2}{3}$ af Indkomsten for de lave Indkomster, men der har jo, som det fastslaas i Mindretallets Udtalelse, ikke været den fornødne Tid og de fornødne Muligheder for at faa opklaret de finansielle Virkninger af saadanne Forslags Gennemførelse, de finansielle og skattemæssige Virkninger paa andre Samfundsborgeres Forhold, og dem maa man naturligvis ogsaa tage i Betragtning, naar man stiller saadanne Ændringsforslag.

Derfor har vi afholdt os fra at stille Ændringsforslag, men, som sagt, det er ikke, fordi vi fuldt og helt er indforstaaet med den Ordning, der nu gennemføres. Den betyder en Lettelse, men den kunde maaske have været bedre og retfærdigere udformet.

Hvad derimod angaar Forslaget om at ophæve § 4, Beskatningen paa Avance ved Salg af Aktier købt som Anlægspapirer, har jeg allerede sagt i Gaar, at vort Parti ikke finder det rimeligt, at man giver Afkald paa en betydelig Indkomst ved fuldkommen at ophæve denne Beskatning. Vi har fundet det rimeligt, at man ophævede den i de Tilfælde, hvor Aktieejere solgte deres Aktier i den bevidste Hensigt at betale Eengangsskatten dermed, og havde derfor ønsket, at man havde bevaret Bestemmelsen og nøjedes med at indføre i Loven en Bemyndigelse for Finansministeren til at gøre Undtagelser for disse Tilfældes Vedkommende. Men vi finder det ikke rimeligt, at den højtærede Finansminister giver Afkald paa en saadan Skat, paa samme Maade som han ved en tidligere Lejlighed har givet Afkald paa en betydelig Indkomst